

LAGRÅDET

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2004-09-21

Närvarande: f.d. justitierådet Staffan Magnusson, f.d. regeringsrådet Leif Lindstam och justitierådet Nina Pripp.

Enligt en lagrådsremiss den 9 september 2004 (Näringsdepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om handel med utsläppsrätter,
2. lag om ändring i utsökningsbalken,
3. lag om ändring i sekretesslagen (1980:100),
4. lag om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av ämnessakkunniga Marie-Louise Larsson.

Förslagen föranleder följande yttrande av Lagrådet:

I lagrådsremissen föreslås en ny lag med bestämmelser om handel med utsläppsrätter beträffande koldioxid. Till den nya lagen överförs de nuvarande bestämmelserna i lagen (2004:656) om utsläpp av koldioxid. Dessa bestämmelser gäller dels tillstånd till utsläpp av koldioxid, dels tilldelning av utsläppsrätter. Bestämmelserna är emellertid begränsade till tidsperioden 2005 - 2007. Den nya lagen gäller utan tidsbegränsning och reglerar, utöver de frågor som behandlas i den hittillsvarande lagen, bl.a. registrering och redovisning av utsläppsrätter.

Genom lagen genomförs Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (handelsdirektivet).

Det föreslagna systemet med handel med utsläppsrätter förutsätter att innehav, överlåtelser m.m. av utsläppsrätter registreras. Varje medlemsstat skall upprätta och sköta ett nationellt register, och kommissionen skall upprätta och sköta ett centralt register. Handelsdirektivet innehåller vissa bestämmelser om registrering av utsläppsrätter (artikel 19) men regleringen avses i huvudsak ske genom en förordning som skall utfärdas av kommissionen. Enligt vad som uppges i lagrådsremissen väntas ett formellt beslut om förordningen kunna fattas av kommissionen i oktober 2004. Till grund för regeringens överväganden beträffande registreringssystemet har lagts en engelskspråkig version av den ännu inte fastställda förordningen.

Under förutsättning att ett slutligt beslut om förordningen föreligger i sådan tid att eventuella ändringar av förordningens innehåll i förhållande till den nu föreliggande versionen kan beaktas under riksdagsbehandlingen får det enligt Lagrådets mening med hänsyn till omständigheterna godtas att lagförslaget bygger på en ännu inte slutligt fastställd version av förordningen.

Lagrådet vill inledningsvis framhålla att den begränsade tid som har stått till buds för granskningen av de föreslagna lagbestämmelserna inte har medgett en så ingående analys som hade varit önskvärd. Det tilltänkta handelssystemet framstår emellertid som både tekniskt och administrativt komplicerat. Redan lagreglerna torde kunna vålla tillämpningsproblem. Svårigheterna ökar ge-

nom att de myndigheter, företag och enskilda som berörs har att tillämpa inte bara lagen utan också den nyssnämnda EG-förordningen. Den innehåller ett mycket stort antal detaljbestämmelser som är både svåröverskådliga och bitvis svårlästa.

Lagrådet saknar för sin del möjlighet att göra någon närmare bedömning av hur stora tillämpningsproblemen kan tänkas bli. Lagrådet har emellertid inte grund för att anta att problemen inte skall kunna bemästras. Det är att märka att den första handelsperioden, som omfattar åren 2005 – 2007, har karaktär av försöksverksamhet. Det får förutsättas att åtminstone en del av de problem som kommer fram under försöksverksamheten kan avhjälpas genom ändringar och kompletteringar av regelsystemet.

Lagrådet går därmed över till att närmare kommentera de föreslagna bestämmelserna.

Lagen om handel med utsläppsrätter

1 kap. 1 §

I paragrafen görs en kort presentation av lagens innehåll. Enligt Lagrådets mening bör paragrafen förtydligas. Den kan förslagsvis formuleras på följande sätt:

Genom lagen regleras förutsättningarna för handel med utsläppsrätter beträffande koldioxid. Lagen innehåller bestämmelser om tillstånd till utsläpp av koldioxid samt om tilldelning, registrering och redovisning av utsläppsrätter.

2 kap. 1 och 2 §§

I paragraferna har tagits in regler om tillståndsplikt för olika slag av anläggningar. Reglerna överensstämmer i sak i allt väsentligt med 2 kap. 1 och 2 §§ i lagen (2004:656) om utsläpp av koldiox-

id. Redigeringen av bestämmelserna, däribland bestämmelsernas uppdelning på de två paragraferna, är emellertid annorlunda.

Enligt Lagrådets mening är den redigering som har valts i lagen 2004:656 mera överskådlig. Bestämmelserna är också mera lättlästa. Lagrådet förordar därför att de regler som har tagits in i 2 kap. 1 och 2 §§ i det remitterade förslaget formuleras och disponeras om efter modell av den gällande lagen.

2 kap. 7 §

Enligt paragrafen skall ett tillstånd till utsläpp av koldioxid förenas med villkor om att utsläppen skall övervakas genom beräkning eller mätning samt om att utsläppen skall rapporteras i enlighet med vad som föreskrivs i 5 kap. I det kapitlet ges bestämmelser om övervakning och rapportering av utsläpp av koldioxid. Lagrådet förordar att föreskrifter om övervakning och rapportering i sin helhet tas in i 5 kap. och att regleringen i förevarande paragraf begränsas till en hänvisning till bestämmelserna där. Vidare bör i förevarande paragraf en hänvisning ske även till skyldigheten att till kontoföringsmyndigheten överlämna utsläppsrätter i enlighet med 6 kap. 1 § (jfr artikel 6.2 i handelsdirektivet). Lagrådet föreslår därför att paragrafen ges följande lydelse:

Ett tillstånd till utsläpp av koldioxid skall förenas med villkor om skyldighet för verksamhetsutövaren att övervaka och rapportera utsläppen i enlighet med vad som följer av 5 kap. och att överlämna utsläppsrätter enligt 6 kap. 1 §.

2 kap. 8 §

Enligt paragrafens första stycke skall en verksamhetsutövare omedelbart anmäla varje planerad förändring av anläggningens eller verksamhetens art eller funktion och varje utvidgning av anläggningen eller verksamheten, om ändringen eller utvidgningen kan innebära nya krav på övervakning och rapportering. Be-

stämelsen kompletteras med en regel i tredje stycket, där det sägs att regeringen får meddela föreskrifter om när en anmälan enligt första stycket är nödvändig.

Första stycket motsvarar 2 kap. 7 § första stycket i lagen 2004:656. I det lagrummet anges emellertid att anmälan skall ske, om ändringen eller utvidgningen ”kan påverka utsläppen av koldioxid”.

Såvitt Lagrådet kan finna anger formuleringen i lagen 2004:656 på ett mera träffande sätt vad det är för omständighet som bör utlösa en anmälningsskyldighet. Som framhålls i den nu aktuella författningskommentaren synes det dock omotiverat att varje liten förändring eller utvidgning skall rapporteras, även om utsläppen av koldioxid i och för sig påverkas. Det kan därför finnas skäl att föreskriva att anmälan skall ske, om ändringen eller utvidgningen ”i mer än ringa omfattning” kan påverka utsläppen av koldioxid.

Det är att märka att en underlåtenhet att göra anmälan enligt 2 kap. 8 § är straffsanktionerad i 8 kap. 1 § punkt 4. Med hänsyn härtill bör, i enlighet med vad Lagrådet uttalade vid tillkomsten av lagen 2004:656 (se prop. 2003/04:132 s. 102), anmälningsskyldighetens omfattning i sin helhet regleras i lagen. Lagrådet förordar därför att det föreslagna tredje stycket i 2 kap. 8 § utgår.

2 kap. 10 §

Paragrafen, som anger i vilka fall ett tillstånd till utsläpp av koldioxid får återkallas, motsvarar till stora delar 2 kap. 9 § i lagen 2004:656. Bl.a. anges även i den nya lagen (10 § punkt 1) att återkallelse får ske, om ett villkor som tillståndet är förenat med inte har följts och avvikelserna är av allvarlig art. Som en ny punkt 2 har emellertid lagts till att ett tillstånd får återkallas, om en verk-

samhetsutövare allvarligt åsidosätter vad som föreskrivs om rapportering eller överlämnande av utsläppsrätter. Enligt författningskommentaren kan det, såvitt gäller rapportering, bli aktuellt att tillämpa denna bestämmelse i fall då kravet på innehåll i rapporten inte framgår av villkoren i tillståndet.

Med hänsyn till att bestämmelsen i punkten 2 avses vara subsidiärt tillämplig när det är fråga om rapportering föreslår Lagrådet att bestämmelsen inleds med orden "en verksamhetsutövare i annat fall allvarligt åsidosätter...".

Varken i lagrådsremissens allmänna motivering eller i författningskommentaren ges några exempel på fall då en avvikelse från ett villkor eller ett åsidosättande av en föreskrift bör anses vara av allvarlig karaktär. Enligt Lagrådets mening bör lagrådsremissen kompletteras på den punkten.

2 kap. 11 §

I paragrafen ges tillståndsmyndigheten befogenhet att i vissa fall återkalla ett tillstånd eller ändra eller upphäva ett villkor i enlighet med artikel 24.1 i handelsdirektivet. Enligt vad som anförs i författningskommentaren blir bestämmelsen tillämplig endast om handelssystemet utvidgas till att omfatta fler växthusgaser än koldioxid. En sådan utvidgning synes emellertid f.n. inte vara aktuell. Det följer också av olika paragrafer i lagen att den bara gäller utsläpp av koldioxid. Med hänsyn härtill förordar Lagrådet att den föreslagna 11 § utgår.

3 kap. 1 §

Inför upprättandet av den nationella fördelningsplanen för handelsperioden 2005–2007 erhöll regeringen genom ett särskilt riksdagsbeslut bemyndigande att utarbeta planen och överlämna

den till Europeiska kommissionen (prop. 2003/04:31, 2003/04:MJU11, rskr. 2003/04:150). Bemyndigandet grundades på riktlinjer för genomförandet av handelsdirektivet vilka närmare redovisades för riksdagen i propositionen. I lagrådsremissen sägs att avsikten är att utarbetandet av planen för handelsperioden 2008-2012 skall följa det administrativa upplägg som gällt för den i år överlämnade fördelningsplanen och att regeringen avser att återkomma till riksdagen i frågan. Huruvida avsikten är att regeringen inför färdigställandet av kommande fördelningsplaner ämnar återkomma till riksdagen om innehållet i fördelningsplanerna och om fördelningen av utsläppsrätter är oklart. Enligt Lagrådets mening är en sådan ordning befogad. Förslagsvis kan paragrafen, med även vissa redaktionella ändringar, ges följande lydelse:

Regeringen skall inför varje handelsperiod i enlighet med principer som riksdagen fastställer och med beaktande av handelsdirektivet upprätta en nationell fördelningsplan över det sammanlagda antal utsläppsrätter som avses bli fördelade för perioden. Fördelningsplanen skall även innehålla uppgifter om hur regeringen bedömer att utsläppsrätterna skall fördelas.

3 kap. 2 §

I paragrafen föreslås att en verksamhetsutövare som omfattas av tillståndsplikt enligt 2 kap. 1 § skall inför upprättandet av fördelningsplanen ge in uppgifter till regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer för respektive anläggning baserad på senast tillgängliga uppgifter eller på annan grund som regeringen föreskriver. Regeringen föreslås i andra stycket få bemyndigande att meddela närmare föreskrifter om uppgiftsskyldighetens fullgörande. Förslaget är inte förenat med någon sanktion för de verksamhetsutövare som inte fullgör sin uppgiftsskyldighet.

Förslaget är sparsamt kommenterat i lagrådsremissen. I författningskommentaren sägs att bestämmelsen införs för att regeringen skall få ett fullgott underlag för den nationella fördelningsplanen och i avsnitt 5.2 att regeringen skall inhämta underlag från verksamhetsutövarna. Det sistnämnda uttalandet svarar inte mot den föreslagna lagtexten, som ålägger verksamhetsutövarna en skyldighet direkt på grund av lagen att ge in uppgifter.

Lagrådet utgår ifrån att de verksamhetsutövare som åsyftas är de, gamla som nya, vilka avser att under den närmast följande handelsperioden utöva tillståndspliktig verksamhet. För att detta skall komma till tydligt uttryck bör paragrafen förslagsvis utformas enligt följande:

Den som avser att för en kommande handelsperiod driva eller fortsätta att driva tillståndspliktig verksamhet skall inför upprättandet av fördelningsplanen ge in uppgifter avseende respektive anläggning till regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer baserade på senast tillgängliga uppgifter eller på annan grund som regeringen föreskriver.

Något behov av ett normgivningsbemyndigande synes inte föreligga. Det föreslagna andra stycket bör därför kunna utgå.

3 kap. 3 §

För att bättre tydliggöra att paragrafens första stycke tar sikte på den i 1 § upprättade fördelningsplanen, medan andra stycket avser fördelningsplanen efter kommissionens granskning enligt artikel 9.3 i handelsdirektivet, föreslår Lagrådet att paragrafen ges följande lydelse:

Den av regeringen enligt 1 § upprättade fördelningsplanen skall offentliggöras och anmälas till Europeiska kommissionen senast arton månader före handelsperiodens början.

Regeringen skall senast tolv månader före handelsperiodens början, på grundval av den av kommissionen granskade nationella fördelningsplanen, fastställa det sammanlagda antal utsläppsrätter som kommer att fördelas för perioden.

3 kap. 4 och 5 §§

I 4 § andra och tredje styckena ges bestämmelser om tilldelning av överlåtbara utsläppsrätter till verksamhetsutövare, och i 5 § andra stycket föreskrivs att utsläppsrätter kan överlåtas till fysiska och juridiska personer.

Att inte alla utsläppsrätter är överlåtbara framgår av 7 §. Särskilda bestämmelser om överlåtelser av utsläppsrätter finns i artikel 12.1 i handelsdirektivet. Det synes oklart om denna artikel är avsedd att ge uttryck för en begränsning i fråga om möjligheten att överlåta utsläppsrätter. Om så är fallet, förordar Lagrådet att ordet "överlåtbara" i andra respektive tredje stycket av 4 § får utgå och att 5 § andra stycket ges följande lydelse:

En utsläppsrätt är överlåtbar, om inte annat följer av denna lag eller av artikel 12.1 i handelsdirektivet.

Lagrådet vill i anslutning till denna paragraf erinra om att medlemsstaterna för den handelsperiod som börjar år 2008 och efterföljande perioder är skyldiga att under de förutsättningar som anges i artikel 13 andra stycket i handelsdirektivet ersätta "sparade" utsläppsrätter. I det föreliggande lagförslaget saknas erforderliga föreskrifter härom. Behovet av föreskrifter bör uppmärksammas under det fortsatta lagstiftningsarbetet.

3 kap. 6 §

Enligt paragrafen skall regeringen meddela föreskrifter om tilldelning av utsläppsrätter, grundade på den nationella fördelnings-

plan som avses i 3 kap. 1 §. Vad som åsyftas torde vara den av Europeiska kommissionen granskade planen och inte den plan som regeringen upprättat enligt 3 kap. 1 § inför kommissionens granskning. En justering av den föreslagna lagtexten bör därför göras så att det framgår att regeringens föreskrifter skall vara grundade på den av kommissionen granskade nationella fördelningsplanen.

Under förutsättning att Lagrådets förslag till utformning av 3 kap. 1 § godtas har Lagrådet ingen erinran i övrigt mot den föreslagna paragrafen. Godtas emellertid inte förslaget, anser Lagrådet att det bemyndigande att meddela föreskrifter som förslaget innebär, har fått en alltför vid omfattning och att en avgränsning behövs så att det i allt väsentligt framgår efter vilka principer regeringen har att utforma sina föreskrifter om tilldelning.

4 kap. 1 §

Enligt första stycket skall kontoföring av utsläppsrättigheter utföras i ett utsläppsregister som skall innehålla dels verksamhetsutövarkonton för de verksamheter som omfattas av tillståndsplikt, dels personliga konton som upprättas för dem som ansöker om att få delta i handelssystemet. Vidare anges att utsläppsregistret skall vara länkat till Europeiska gemenskapens centrala register.

Att varje medlemsstat skall upprätta ett register motsvarande utsläppsregistret framgår av artikel 3.1 i den kommande EG-förordningen. Likaså framgår av artikel 11.2 i förordningen att de nationella registren skall innehålla "one operator holding account for each installation" och åtminstone ett "person holding account for each person". Av artikel 6.1 i förordningen framgår att "a communication link between each registry and the Community independent transaction log" skall upprättas.

Enligt Lagrådets mening motsvarar paragrafens första stycke bestämmelser som finns i den kommande EG-förordningen och som, när förordningen träder i kraft, blir svensk lag. Bestämmelserna bör därför utgå.

Det kan emellertid vara lämpligt att i första stycket ta in en erinran om EG-förordningen. Denna erinran kan förslagsvis ges följande lydelse:

Bestämmelser om kontoföring av utsläppsrätter i ett utsläppsregister finns i förordningen - - - .

4 kap. 3 §

Enligt paragrafens första stycke skall kontoföringsmyndigheten senast den 28 februari varje år utfärda ett proportionellt antal av det sammanlagda antal utsläppsrätter som tilldelats befintliga anläggningar. Bestämmelsen synes helt motsvara artikel 40 (som avser perioden 2005–2007) och artikel 46 (som avser tiden därefter) i den kommande EG-förordningen och skall i den delen inte tas in i lagen.

Vid föredragningen i Lagrådet har upplysts att avsikten är att det för en anläggning tillgängliga antalet utsläppsrätter för en viss period skall fördelas med lika antal på de år som perioden omfattar. Första stycket bör då ges följande lydelse:

Utsläppsrätter som tilldelats för befintliga anläggningar skall utfärdas med lika antal för vart och ett av de år som handelsperioden omfattar.

I andra stycket föreskrivs att utsläppsrätter skall utfärdas till nya deltagare i handelssystemet den 28 februari varje år med start kalenderåret efter det år som anläggningen tagits i drift. Be-

stämelsen ger närmast intrycket att den som startar en tillståndspliktig verksamhet under ett visst år får utsläppsrätter som avser först det närmast följande året. Det förefaller emellertid stå i bättre överensstämmelse med t.ex. 4 kap. 4 § andra stycket om korrigering av tilldelade utsläppsrätter, att de utsläppsrätter som utfärdas året efter startåret för en ny deltagare avser startåret och får användas för avräkning mot utsläppen under det året. Frågan bör klargöras i det fortsatta beredningsarbetet.

4 kap. 4 §

I paragrafen ges föreskrifter om rätt att korrigera beslut om tilldelning av utsläppsrätter.

Första stycket avser beslut om tilldelning till befintliga anläggningar. Där anges att vid första utfärdandet av utsläppsrätter får tilldelningsbeslutet enligt 3 kap. 4 § korrigeras, om förutsättningarna för beslutet ändrats väsentligt. Enligt författningskommentaren är avsikten i första hand att medge en justering av antalet utsläppsrätter som kan visa sig behövas med anledning av de beslut om godkännande av nationella fördelningsplaner som kommissionen meddelar under år 2004.

Enligt vad som upplysts vid föredragningen i Lagrådet har kommissionen numera fattat beslut om godkännande av de nationella fördelningsplanerna, och tilldelning av utsläppsrätter i enlighet med den svenska fördelningsplanen har gjorts. Vidare har upplysts att det, sedan kommissionens beslut i något eller några fall överklagats, kan bli fråga om att kommissionen kommer att behöva minska antalet tilldelade utsläppsrätter för t.ex. Sveriges del.

Handelsdirektivet synes inte ge kommissionen någon rätt att ändra ett meddelat beslut om godkännande av en nationell fördelningsplan. Av allmänna förvaltningsrättsliga principer följer att gynnande beslut får ändras till en enskilds nackdel endast under vissa förutsättningar. En sådan förutsättning är att det av den författning enligt vilken det gynnande beslutet fattats framgår att beslutet kan ändras och på vilka grunder detta kan ske. Tilldelning av utsläppsrätter i enlighet med den fördelningsplan som nu godkänts av kommissionen har grundats på lagen (2004:656) om utsläpp av koldioxid. Den lagen innehåller inga bestämmelser på vilka en ändring av ett meddelat beslut om tilldelning av utsläppsrätter kan grundas.

Lagrådet finner med stöd av det anförda att paragrafens första stycke bör utgå.

I andra stycket anges att tilldelningsbeslut enligt 3 kap. 4 § får korrigeras vid utfärdande av utsläppsrätter till nya deltagare, om faktisk driftstart uteblir eller försenas. I motsats till första stycket synes andra stycket vara avsett att tillämpas fortlöpande då en ny deltagare inträder i systemet. Av andra stycket framgår förutsättningarna för att en sådan korrigerings skall få göras. Enligt Lagrådets mening finns därför inte anledning att avstyrka förslaget i denna del.

En deltagare som är nöjd med det ursprungliga tilldelningsbeslutet måste kunna överklaga ett beslut som innebär att han får färre utsläppsrätter än han haft anledning att räkna med. Detta innebär att 9 kap. 3 § bör kompletteras med en möjlighet att överklaga beslut enligt 4 kap. 4 §.

4 kap. 8 §

Lagrådet förordar att paragrafen formuleras om och ges följande lydelse:

Om en ansökan om personligt konto enligt 5 § eller om registrering av överlåtelse enligt 6 § inte uppfyller de krav som anges i 5 respektive 6 §, skall sökanden föreläggas att komplettera sin ansökan.

Kontoföringsmyndigheten skall avvisa ansökningen, om ett föreläggande om komplettering inte följs.

4 kap. 14 §

I paragrafen anges att en kontoinnehavare, med de begränsningar som framgår av registreringar på kontot, skall anses ha rätt att förfoga över de utsläppsrätter som finns registrerade på innehavarens konto.

Paragrafen har motsvarighet i 6 kap. 1 § lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument och 3 kap. 17 § lagen (2003:113) om elcertifikat. Till skillnad mot dessa båda lagar innehåller emellertid det föreliggande lagförslaget inte några föreskrifter som tar sikte på dubbelöverlåtelser eller överlåtelser som i annat fall har gjorts av en obehörig person.

Enligt Lagrådets mening är det angeläget att en närmare analys av en registrerings sakrättsliga verkningar kommer till stånd. Det är önskvärt att kompletterande föreskrifter införs i lagen innan den träder i kraft eller snarast möjligt därefter.

5 kap. 1 §

Med hänvisning till vad Lagrådet har uttalat under 2 kap. 7 § förslår Lagrådet att paragrafen ges följande lydelse:

En verksamhetsutövare är skyldig att genom beräkning eller mätning övervaka sina utsläpp av koldioxid och varje år ge in en enligt 4 § verifierad rapport om utsläppen. Rapporten skall ges in till tillsynsmyndigheten senast den 31 mars året efter det kalenderår som rapporten avser.

6 kap. 1 §

Paragrafen handlar om överlämnande av utsläppsrätter som motsvarar gjorda utsläpp. I tredje stycket sägs att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hur överlämnande skall gå till. Sådana föreskrifter kommer emellertid att finnas i EG-förordningen. Tredje stycket bör därför utgå.

6 kap. 4 §

Enligt paragrafen skall kontoföringsmyndigheten i två angivna fall se till att en verksamhetsutövare inte kan överlåta utsläppsrätter från sitt konto. Så skall ske (1) om en godkänd rapport av utsläpp för föregående år inte har lämnats in senast den 31 mars påföljande år, eller (2) om verksamhetsutövaren senast den 30 april inte har överlämnat utsläppsrätter motsvarande mängden utsläpp av koldioxid under föregående år.

I författningskommentaren sägs att artikel 15 andra stycket i handelsdirektivet genomförs genom den ifrågavarande paragrafen. Den angivna direktivbestämmelsen handlar dock bara om verksamhetsutövarens rapportskyldighet, dvs. den fråga som behandlas i 6 kap. 4 § punkt 1. Punkten 2 synes inte stödja sig på någon direktivbestämmelse.

Det är vidare att märka att artikel 15 andra stycket i handelsdirektivet har ett helt annat innehåll än punkt 1 i 6 kap. 4 §. Enligt direktivets regel är medlemsstaterna skyldiga att se till att en verksamhetsutövare inte kan överlåta fler utsläppsrätter förrän en

rapport från utövaren har kontrollerats och befunnits vara tillfredsställande. Det är således inte fråga om att, som punkt 1 i 6 kap. 4 § ger uttryck för, helt och hållet hindra verksamhetsutövaren från att överlåta utsläppsrätter när han inte har kommit in med en godkänd rapport i tid. I stället skall hans rätt suspenderas så länge inte en godkänd rapport föreligger. Detta bör komma till uttryck i 6 kap.4 §.

Lagrådet ifrågasätter vidare om inte bestämmelsen i 6 kap. 4 § punkt 2 som, enligt vad Lagrådet nyss har påpekat, inte synes ha någon motsvarighet i handelsdirektivet, kan utgå.

Om punkt 2 utgår, kan paragrafen ges följande lydelse:

Om en verksamhetsutövare under ett visst år inte har uppfyllt sin skyldighet enligt 5 kap. 1 § att lämna in en verifierad rapport beträffande sina utsläpp för föregående år, skall kontoföringsmyndigheten vägra registrering av överlåtelser av utsläppsrätter från verksamhetsutövarens konto så länge en verifierad rapport inte föreligger.

8 kap. 1 §

Paragrafen innehåller straffbestämmelser. Enligt första stycket punkten 4 kan straff ådömas den som underlåter att göra anmälan i fall då anmälningsskyldighet föreligger enligt 2 kap. 8 § eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av den paragrafen.

Lagrådet har i det föregående föreslagit att bestämmelsen om föreskrifter i 2 kap. 8 § skall utgå. I enlighet därmed bör också den del av 8 kap. 1 § första stycket punkt 4 som handlar om föreskrifter utgå.

8 kap. 6 §

I paragrafen har tagits in regler om avgiftsskyldighet för verksamhetsutövare som inte har överlämnat tillräckligt många utsläppsrätter enligt 6 kap. 1 §. Enligt andra stycket skall avgiften uppgå till ett belopp som motsvarar 40 euro per ton koldioxid som har släppts ut från anläggningen och som verksamhetsutövaren inte har överlämnat utsläppsrätter för.

Det angivna avgiftsbeloppet gäller bara för handelsperioden 2005 – 2007. För följande handelsperioden är motsvarande belopp 100 euro. Detta bör enligt Lagrådets mening framgå av lagtexten.

Lagrådet föreslår alltså att andra stycket inleds med orden "Avgiften skall, såvitt gäller handelsperioden 2005 – 2007,". Vidare bör andra stycket kompletteras med följande mening: "För tiden efter 2007 skall avgiften motsvara 100 euro per ton koldioxid som släpps ut."

8 kap. 7 §

I paragrafen sägs att en verksamhetsutövare som betalat avgift enligt 8 kap. 6 § inte är befriad från sin skyldighet enligt 6 kap. 1 § att överlämna utsläppsrätten till kontoföringsmyndigheten.

Avsikten är att punkt 3 tredje meningen och punkt 4 andra meningen i handelsdirektivets artikel 16 skall genomföras genom 8 kap. 7 §. De angivna meningarna i direktivet har emellertid en något annan lydelse. Det sägs att betalning av avgiften inte befriar verksamhetsutövaren från skyldigheten att överlämna det antal utsläppsrätter som motsvarar de överskridande utsläppen, "när denne skall överlämna utsläppsrätter för det följande kalenderåret".

Enligt Lagrådets uppfattning bör 8 kap. 7 § formuleras om, så att paragrafen bättre överensstämmer med de angivna meningarna i handelsdirektivet.

9 kap. 2 §

I enlighet med vad Lagrådet anfört beträffande 4 kap. 4 § bör i första stycket anges att beslut om tilldelning av utsläppsrätter enligt den paragrafen får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Övriga lagförslag

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.